

مقایسه نتایج سونوگرافی ترانس واژینال با سطح سرمی BHCG در تشخیص حاملگی

ناجعا در بیماران علامت دار

مقدمه:

سونوگرافی مهمترین روش تصویربرداری در تشخیص هر دو حاملگی داخل رحمی و اکتوپیک است. بر اساس معیارهای پذیرفته شده، یک ناحیه تمایزی برای سطح سرمی β -hCG در بیماران با شک به حاملگی اکتوپیک تعریف شده است. ولی اطلاعات موجود عموماً بر اساس مطالعات قدیمی بنا شده اند، در حالی که پیشرفت های شگرف اخیر در سونوگرافی نیازمند مطالعات جدیدی جهت مشخص نمودن مقادیر برش در این زمینه است. هدف از این مطالعه مشخص نمودن چنین سطح مقطعی از β -hCG سرم در بیماران علامتدار با حاملگی اکتوپیک است.

مواد و روشها:

در مجموع 210 بیمار با تشخیص قطعی حاملگی اکتوپیک بطور آینده نگر وارد مطالعه شدند. تمامی بیماران توسط یک رادیولوژیست متبحر که از نتیجه نهایی بیمار بی خبر بود، بوسیله سونوگرافی ترانس واژینال بررسی شدند. سطوح سرمی β -hCG و فاصله زمانی بین سونوگرافی و آخرین قاعدگی بین بیماران با نتایج مثبت و منفی سونوگرافی مقایسه شدند.

نتایج:

سونوگرافی در 194 بیمار (92/4%) نتیجه مثبت و در بقیه 16 بیمار (7/6%) نتیجه منفی به همراه داشت. دو گروه از نظر سن همسان بودند (میانگین: بترتیب 31 در برابر 30/5 سال؛ $p=0/57$). میانگین هر دو متغیر فاصله زمانی بین سونوگرافی و آخرین قاعدگی (میانگین: 43 در برابر 34 روز، $p=0/03$) و سطح سرمی β -hCG (میانگین: 1027 mIU/ml در برابر 172/5 mIU/ml)، بطور معنی داری در بیماران با نتایج مثبت سونوگرافی بیشتر بودند. هر دو تفاوت در آنالیز چندمتغیر از یکدیگر مستقل بودند. بهترین ناحیه تمایزی سطح سرمی β -hCG 326 mIU/ml با حساسیت 86/6% و ویژگی 87/5% بود.

نتیجه گیری:

بر اساس یافته های ما، سطح سرمی β -hCG بسیار پایین تری در مقایسه با مطالعات قبلی می تواند بعنوان ناحیه تمایزی جهت استفاده از سونوگرافی ترانس واژینال در بیماران علامتدار با شک به حاملگی اکتوییک بکار رود.

کلمات کلیدی: حاملگی اکتوییک؛ β -hCG؛ سونوگرافی ترانس واژینال